

Vyriausybė pristatė struktūrinę reformą, apimančią mokesčius, pensijas, inovacijas, švietimo ir sveikatos sektorius bei pateikė šešėlinės ekonomikos mažinimo priemones. Gražūs žodžiai, kilnios idėjos, tačiau neapleidžia nuojauta, kad visa tai ir liks tik gražiu blizgančiu popierėliu, kurį išvyniojus rasime tą patį, iš galiojimo išėjusį saldainį. Pakalbėkim apie dalykus, kurie palies labiausiai pažeidžiamus mūsų visuomenės sluoksnius. Iš pirmo žvilgsnio ši reforma atrodo patraukli, orientuota į žmonių gyvenimo ir verslo sąlygų gerinimą, šalies konkurencingumo didinimą ir pan., tačiau pažvelgus giliau – žadamo ženklais pagerėjimo Lietuvos gyventojai vargu ar pajus, skurdo nesumažės, o socialinė atskirtis padidės.

Štai kad ir nauji mokestiniai pasiūlymai, kuriais ketinama spręsti su darbo pajamomis susijusių mokesčių naštos problemą. Akivaizdu, kad darbo jėgos apmokestinimo mažinimas yra teisinga kryptis, tačiau pagal šiuos siūlymus dirbančiajam nelabai kas keisis. Kita vertus, sukuriama sąlyga viešojo sektoriaus finansavimo mažėjimui, o tai, savo ruožtu, gali atsiliepti švietimo ir sveikatos apsaugos sistemos pakankamam finansavimui. Pažadėta, kad vidutinis atlyginimas per mėnesį dėl mokesčių reformos kitamet padidės 50 eurų, o uždirbantiems daugiau – 55 eurai. Iš kur Vyriausybė ims lėšų neaišku, todėl abejoju, kad paprastas žmogus pajus ypatingą finansinį palengvėjimą.

Pertvarkant pensijų sistemą, Vyriausybė siūlo, kad į privačius fondus nebebūtų pervedamos „Sodros“ 2 proc. įmokos, o šias lėšas dengtų patys kaupiantieji. Tai reiškia, kad vietoj 2 proc. jie skirs 4 proc. savo užmokesčio. Kalbant apie siūlymą nuosekliai didinti NPD, papildomai mažinant 2 proc. „Sodros“ tarifą, iš karto kyla logiškas klausimas, kas laukia „Sodros“? Arba tiksliau tariant – kas bus su Lietuvos pensininkais? Juk tokiu būdu „Sodros“ pajamos sumažės arba bent jau tikrai nedidės, o kad pensijas reikia didinti – akivaizdu. Šie pasiūlymai iš esmės tik priverstinai praplės dalyvaujančių pensijų kaupimo sistemoje skaičių, automatiškai įtraukiant visus Lietuvos piliečius iki 40 metų amžiaus. Mano galva, tai yra antros pakopos pensijų fondų protegavimas. Jau dabar privačių fondų valdytojai džiugiai giria Vyriausybės pasiūlymą priverstinai įtraukti visus iki 40 m. Lietuvos gyventojus į pensijų kaupimo fondus. Todėl kyla klausimas ar tikrai tai yra nuoširdus rūpestis saugia ir oria Lietuvos piliečių senatve.

Šioje pasiūlymų puokštėje matome ketinimų kontūrus įvesti naują nekilnojamojo turto mokestį, su kuriuo teks susidurti didžiajai daliai Lietuvos gyventojų. Taip pat Vyriausybė svarsto galimybę įvesti automobilio mokestį.

Klausydamas žadamų ateities perspektyvų pasigendu aiškiai nurodytų priemonių, kuriomis tai bus pasiekta. Ir nejučia aplanko *Déjà vu* jausmas, kad visa tai jau buvo ne kartą girdėta. Daug pažadų – rezultatai abejotini arba daug bildesio, mažai judesio.

